

være ganske umuligt. Lad os sige, at der staar i Grundloven, at der skal være 132 Kredse, saa kan efter denne Grundlovsbestemmelse den nuværende Valgkredslov, der handler om 114 Kredse, ikke gælde. Det er en fuldstændig Umulighed, som det ærede Medlem ikke behøver at nære nogen som helst Frygt for.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds Ordet.

Borgbjerg: Jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal, om Kravet om sidste Punktums Udgang var et Ultimatum.

N. Jensen: Jeg har tilladt mig at begære Ordet igen for at svare paa en Henvendelse fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), men forinden jeg gaar over til at besvare denne Henvendelse, maa jeg erklære mig enig i den Bemærkning, det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) rettede til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Jeg ved, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds holder meget af Statistik og gør Fordring paa at være en stor Statistiker. Jeg vil anbefale det ærede Medlem statistisk at foretage en Opgørelse af, hvor megen Tid han har anvendt her paa denne Sags Behandling, og anvende denne Beregning forholdsvis overfor sit Partis Medlemmer; saa tror jeg, at samtlige øvrige Partier her i Salen ikke nær have anvendt saa megen Tid som det ærede Medlem i Forhold til den Størrelse, som hans Parti indtager. Det er imidlertid ikke det afgørende; det afgørende er, om man ved at bruge meget lang Tid giver saadanne Indlæg i Debatten, at det har Betydning overfor den Sag, vi debatterer, og jeg skal selvfølgelig ikke bedømme hverken det ærede Medlems eller andre Medlemmers Kvalifikationer. Naar det ærede Medlem i Dag var noget højt oppe, højere end i Gaar, saa siger jeg: Det gaar ikke altid saa strengt til, som Præsten prædiker. Det er der et gammelt Ord, der siger, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem kender til det. Jeg siger navnlig til, at naar der tales om, hvad det Parti, som jeg tilhører, og som jeg ganske vist ikke var enig med i denne Sag, havde forbrudt ved den sidste Valgkredslov, har jeg ogsaa Grund til at antage, at der heller ikke var fuld Enighed i det Parti, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds til-

hører, at der ogsaa var Medlemmer indenfor det Parti, som ikke saa slet saa strengt paa de moderates Fremgangsmaade som det ærede Medlem nu, og dette var ikke alene Tilfældet indenfor den socialdemokratiske Gruppe, men ogsaa indenfor selve det andet Parti, som var Modstander af denne Valgkredslov.

Dette skal jeg nu lade ligge. Det, som for mig er Hovedsagen, er, om vi kunne faa noget, som vi kunne enes om, og som kan være til Held for Befolkningen. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), at naar han var glad ved, at jeg havde været enig med ham om, at vi burde have Flertalsvalg, saa at ingen var valgt, uden han havde Flertal af de afgivne Stemmer, er det, som jeg sagde i Gaar, ikke første Gang, jeg har gjort mig til Talsmand for en saadan Ordning.

Derimod har jeg som han tidligere været Modstander af at slette den offentlige Valghandling, men jeg er kommen til et andet Resultat nu, og jeg mener, at vi uden Skade kunne lade Afstemningen foretage i Kommunerne. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han dog var enig med mig deri, at hvis vi skulde have Omvalg — hvoraf der vilde blive flere, hvis vi gik over til en saadan Ordning — burde det være i Kommunerne, men jeg kan ikke se, at der kan være noget til Hinder for, at man ogsaa kan have den første Afstemning der, og de Grunde, som det ærede Medlem har anført, have ikke været overbevisende for mig. Det ærede Medlem sagde, at han og jeg nu vare blevne gamle, og han kunde forstaa, om yngre Medlemmer kunde have denne Opfattelse, men det ærede Medlem hævder jo ellers trods Alderen at være med paa Fremskridt, ja endogsaa at være i Spidsen for Fremskridtet; hvorfor skal man saa være fremskridtsvenlig i adskillige Sager og konservativ i en enkelt Sag? Dernæst siger det ærede Medlem, at det vil ikke faa Betydning, og der vil ikke være noget højtideligt i at komme ind i Skolen i sine gamle Klæder og stemme paa en Rigsdagskandidat. Jeg er overbevist om, at den ærede Folketingsmand og jeg, kort sagt alle, ville føle os lige lykkelige, hvad enten vi faa Stemmer fra Vælgere i gamle Klæder eller fra Folk, der ere nok saa godt udhalede. Desuden nævnedes det ærede Medlem en tredje Grund; der ogsaa for ham var afskrækkende, nemlig den, at Kandidaterne ikke kunde faa Lejlighed til at trække sig tilbage, og det er jo noget,